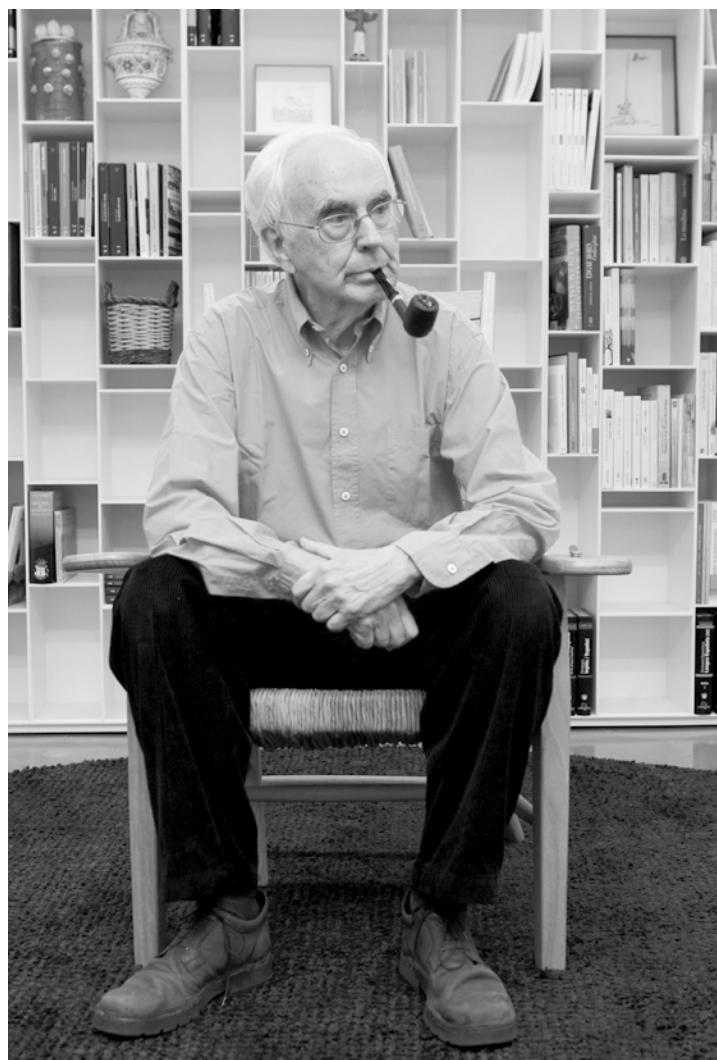

Impressions amb Josep Maria Espinàs

Josep Maria Espinàs ha escrit més de 20 llibres de viatges. Va ser entrevistat per a l'Erol el 1994 poc després de la publicació de *A peu pels camins de cendra*. Coincidint amb els homenatges que ha rebut als seus 85 anys, li hem demanat unes breus impressions per tancar el dossier.

Josep Maria Espinàs reivindica el contacte amb la gent que viu al territori, la seva quotidianitat i vivències. CARLOS RODRÍGUEZ

Quin és el significat de la pràctica de caminar?

Caminar m'allunya de meu paisatge quotidià, i la lentitud em permet introduir-me a poc a poc en un territori que desconec i rebre els seus estímuls.

Els seus camins transiten més pels personatges que pels paisatges. Què li interessa dels territoris per emprendre un viatge?

Trio zones on no hagi estat mai. Que no siguin turístiques ni estiguin industrialitzades. On el contacte amb la gent d'aquell lloc pugui establir-se amb naturalitat. El que més m'interessa és la gent. Una vegada vaig escriure: "M'interessa més un itinerari per cinc expressions populars que per cinc castells medievals".

Una part de l'atractiu dels seus viatges són l'espontaneïtat o, si es vol, la impossibilitat de senyalitzar-los, a diferència de la tendència actual de marcar els camins

Jo camino amb llibertat. I cada viatge és irreplicable, també per a mi. Per això no torno mai als llocs on he estat. Aquell viatge ja és intocable. Repetint-lo el destruiria.

I al Berguedà?

Em va semblar una comarca esplèndida, però jo procuro, sempre, no caure en les generalitzacions. Visc el que visc i prou.

A peu pels camins de cendra va ser escrit el 1994 i ha arribat a les cinc edicions.

Creu que com a societat sabem mirar el territori que trepitgem?

Només es poden veure coses si no planifiques què vols veure. Es tracta de trobar. Observar. Cada un té la seva capacitat o la seva tendència.

Així, les rutes literàries...

Les rutes literàries són una altra cosa, molt respectable. Però el viatge és més profund quan es va sol.

Quines creu que són les claus de la gran projecció de la seva obra pels camins?

Només puc dir que tractant-se de llibres que no són guies, algú els ha fet servir per apropar-se a la realitat que jo he viscut, però evidentment ho viurà d'una altra manera. Les experiències són intransferibles.

85 anys i un reconeixement unànim del país, els lectors i la crítica. Quins són els viatges que encara en aquest moment?

Tinc escrits dos viatges més. Però ara m'interessen els llibres memorialístics, com "Entre els lectors i jo".

Caminar m'allunya de meu paisatge quotidià, i la lentitud em permet introduir-me a poc a poc en un territori que desconec i rebre els seus estímuls.